

Moje svjedočenje

Ebū Usāme El Džezrāvī

أبو أسامة الجزائروي

✦ مجاهد جزراوي ✦

Moje svjedočenje

Ebu Usame El Džezravi

SALAFIMEDIA BALKAN

(Mudžahid Džezravi)

Nuhbetul-Fikr
Muharrem 1435. - Novembar 2014.

Ebu Usame El Džezravi je bio šerijatski pravnik pri Džebhetun Nusri u Šamu. Nakon što je imenovan glavnim odgovornim za šerijatska pitanja u istočnoj Siriji, provincija Hasaka, Ebu Usame je posvjedočio mnogim bolnim događajima od kojih navodi ovdje u svome svjedočenju. Ebu Usame nastavlja svoj put džihada i trenutno se bori protiv nusajrijskog režima u južnoj Siriji.

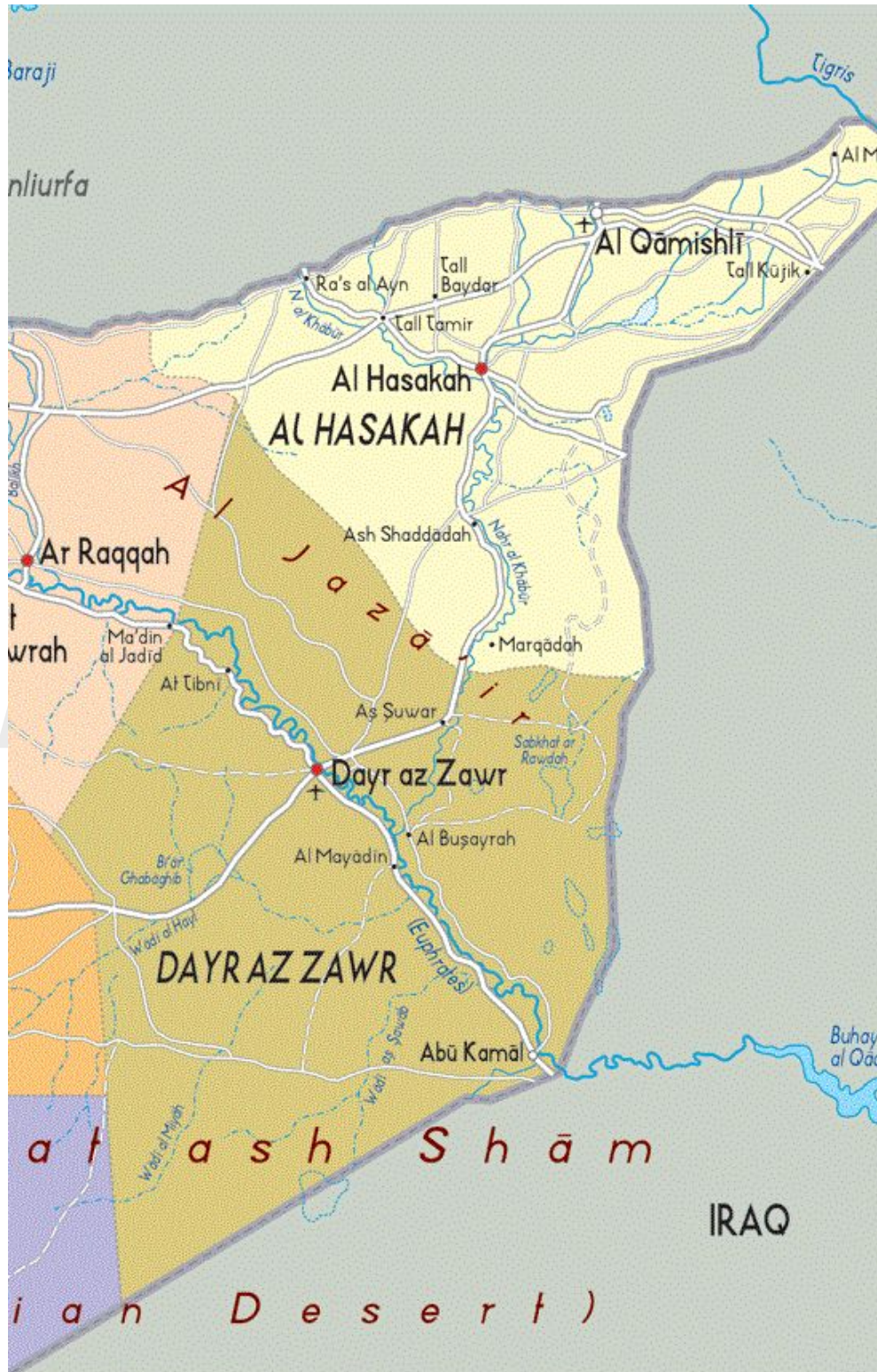

Ebu Usame El Džezravi

Preveli smo ovo svjedočenje kako bi muslimani bili u mogućnosti da spoznaju istinu po pitanju dešavanja u Šamu i opasnosti ekstremizma koji je velika opasnost džihadskom pokretu. Svjedočenje obuhvata mnoge važne događaje koji su se desili u Hasaki i Dejr ez-Zuru tokom ovog tužnog perioda u istoriji džihada, između augusta 2013. (9/10/1434) do augusta 2014. (9/10/1435).

Molimo Allaha da ovo svjedočenje učini sredstvom upute i pouke muslimanima. Molimo Allaha da uputi one muslimane koji čine nered i molimo Ga da omogući mudžahidima da uspostave islamsku državu prema učenjima čistog šerijata. Amin!

Mapa istočne Sirije uključujući Dejr ez-Zur i Hasaku

Sva zahvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova. Nema neprijateljstva osim prema zulumčarima. Neka su salavat i selam na vođu mudžahida, njegovu porodicu, ashabe, one koji su ih slijedili i one koji ih slijede u dobročinstvu sve do Sudnjeg dana. A nakon toga:

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Moji plemeniti šejhovi, draga braćo, uistinu je Allah naredio u Svojoj knjizi:

﴿ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنَهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ ﴾

“A kada Allah uze obavezu od onih kojima je data Knjiga da će to sigurno ljudima objašnjavati i ništa iz nje neće kriti...” [Ali-'Imran, 187]

Uzvišeni također kaže:

﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ﴾

“A vjernici i vjernice prijatelji i zaštitnici su jedni drugima: traže da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćaju...” [Et-Tevba, 71]

Danas iznosim svoje svjedočenje o organizaciji Devle nakon što su neka braća to tražila od mene i navodim događaje od mog ulaska u zemlju Šama i premještanja između njenih područja pa sve do završetka pisanja ovog svjedočenja. Ovo je to ukratko, pa kažem tražeći pomoć od Allaha:

Prije nego počnem želim aludirati čitaocu da sam organizaciju ISIL u ovom svjedočenju nazvao “Devla” jer je tako kraće.

1.

Prije borbe i prije nego su se desili bilo kakvi sukobi između džihadskih skupina i Devle, sigurnosne snage Devle su hapsile i otimale vođe džihadskih skupina i njihove članove. U Halebu smo otišli kod šejha Abdullaha el-Muhejsinija zbog njegovog autoriteta i posredovanja kako bi riješio ove slučajeve nakon što smo mu spomenuli imena i mjesta njihovih otmica. Emiri Devle su nam uzvratili negiranjem toga te negiranjem odgovornosti za te akcije. Kasnije bi porodice otetih pronašle leš svog sina bačenog na jedan od puteva. Ovo je bilo u područjima Šama u kojima je Devla bila prisutna. Njihovi sigurnosni organi su vršili akcije otimanja i ubijanja stanovnika Šama i njegovih mudžahida.

2.

Upoznat sam sa događajem u devlinoj sudnici koja je bila u Dani, u Halebu, u vezi sa slučajem jednog od braće Somalijaca koji su bili zarobljeni kod njih. Sreo sam se s njime nakon njegovog izlaska iz zatvora. Njegove dvije kćerke su se također iselile u Šam nakon što je to organizovao neko iz Devle. Stariji kćerka se udala za borca iz Devle koji je bio Nigerijac. I nakon dolaska ovog brata Somalijca (oca dvaju djevojaka) te nakon dugog perioda traganja saznao je da su u Devli pa je otišao kod njih. Devlinoj sudnici u Dani nije ništa drugo preostalo osim da ga zatvore na 11 dana od kojih je 7 proveo u samici. U zatvoru je bio izložen udaranju i prijetnjama. Slučaj se završio na tome da on nema skrbništva nad svojim kćerkama te su ga čak optužili i da je špijun. Nakon oslobođanja taj čovjek je otišao iz Šama.

Sjedio sam sa suprugom starije djevojke pa mi je rekao: *“Njihov velijj je Bagdadi i njihov otac nema nikakve vlasti nad njima!”*

3.

Emir Džebhetun Nusre u Rakki - brat Ebu Sa'ad el-Hadremi je otet zajedno sa svoja dva druga na putu između Haleba i Rakke. Postavili su barikade širom puta a zatim su zaustavili njega i njegove drugove i izvukli ih napolje. I prije toga mu je bilo prijećeno od strane nekih devlinih emira i njihovih sigurnosnih agenata. Kada je zamjenik brata Ebu Sa'ada el-Hadremija sa još nekoliko braće otišao vođama Devle i pitao ih u vezi te stvari (otmice) te u tome ustrajavao, oni (Devla) su to negirali i žestoko se kleli kako ga oni nisu oteli. Nakon toga je sirijski režim objavio da su oni odgovorni za otmicu Ebu Sa'ada i da je on zarobljen kod njih. Skoro 3 mjeseca nakon ovog događaja počela je bitka u Halebu i Devla u Rakki je izdala proglas u kojem obznanjuju svoju odgovornost za njegovu otmicu i ubistvo. U proglasu su rekli:

“Slučaj Ebu Sa'ada el-Hadremija nije daleko od vas, pa uistinu se Islamska država prije više od 3 mjeseca, nije nimalo sustezala da sprovede Allahov sud nad njim (Ebu Sa'adom) nakon što je potvrđeno da je počinio riddet (otpadništvo) što je sam priznao i sa svjedočenjem pravnika koji je objasnio da je ono što je uradio otpadništvo i nevjerstvo. Devla je oslobodila njegove čuvare protiv kojih nije ništa ustanovljeno...”

Ovaj proglas je objavio džem'at Devle i još uvijek je prisutan na internetu.

4.

Džem'at Devle je odbio ulaziti u šerijatske odbore i nazvali su ih odborima širka. Ne samo to nego su otišli i dalje i proglasili kafirima one koji u njih ulaze. Odbili su saradnju i priznali su samo svoje sudove, zato što smatraju da samo oni imaju šerijatsku vlast u Šamu te da su oni Allahovi zamjenici na Njegovoj zemlji ne uvažavajući i ne obraćajući pažnju na druge skupine.

5.

Krajem Zul-Hidždžeta 1434. h.g. povjeren mi je zadatak da budem šerijatski pravnik u Hasaki. Otišao sam tamo odmah nakon prethodnog razilaženja sa Devlom a situacija je bila veoma napeta. Tražili smo od njih da održimo sastanke kako bi riješili ovo razilaženje i kako bi prekinuli fitilj fitne a oni su to odbijali. Nakon što se među nama razilaženje povećalo na jedan sastanak je došao pravnik Hasake i nekoliko emira kako bi se dogovorili oko formiranja sudnice. Rekli su: ***"Prihvatamo sud na kojem će naš kadija biti taj koji će određivati presudu a da vaš kadija bude za odbranu"!!!***

I tako bi bilo sve dok se ne bi razišli bez dogovora.

Na tom sastanku koji je bio nakon borbe u Halebu smo raspravljali i o slučaju Ebu Sa'ada i o tome zašto su ga ubili... Rekli su: ***"Potvrdili smo da je počinio riddet."*** Upitao sam ih: ***"Ko je potvrdio?"*** Odgovorili su: ***"Devlini sudovi."*** Rekao sam: ***"On nije vaš vojnik. Da li biste vi bili zadovoljni da i mi isto to uradimo vama i da otmemo jednog od vaših emira te da nad njim izvršimo kaznu? Hvatanje ljudi i njihovo ubijanje je izdaja i prevara i nije od razumne politike, ti sudovi koji tako presuđuju nisu šerijatski i ja sumnjam u njih (njihove presude)."***

Kada sam ovo rekao naljutili su se, prijetili, pobjesnili i rekli su: ***"Kako možeš vrijeđati devline sudove koja se prostire od Zapadne obale pa do Rakke? Ne možemo sjediti s vama niti se dogovoriti sve dok se ne izvine zbog vrijeđanja naših sudova"***(ciljaju na mene). Zatim su ustali sa sjela i izašli. Braća su pokušala razgovarati s njima i opomenuti ih Allahom ali su odbili. Zatim su braća došla k meni i rekla: ***"Nemoj biti prepreka između očuvanja krvi i razilaženja, moraš se izvinuti. Imaš primjer po pitanju ovoga u Poslaniku na Hudejbiji."*** Nakon toga je došao devlin pravnik iz Hasake a njegovo ime je Ebu Muhammed et-Tunisi i rekao: ***"Moraš se izvinuti jer ovo su šerijatski sudovi, sude prema onome što je Allah objavio"***. Rekao sam mu (obradi pažnju na moje riječi Allah te čuvao): ***"Izvinjavam se zbog sumnjanja u devline sudove koji sude po onome što je Allah objavio."***

Tada se Ebu Muhammed et-Tunisi rasrdio i njegova srdžba se povećala te je rekao: *“Nemoj ništa da izdvajaš, izvini se svim sudovima.”* Tome susretu je prisustvovao i emir Hasake a i obični vojnici. Da Allah pomogne.

6.

Sreo sam se sa jednim bratom muhadžinom sa Arapskog poluotoka a on je vojnik iz Devle (ime mu je Ebu Omer) i to na jednom od njihovih barijera u gradu Šeddadi. Poselamio sam ga i pozvao ga da me posjeti te je on sutra i došao. Sjeli smo i počeli raspravljati te smo se dotaknuli i razilaženja između Devle i Nusre pa mi je, prije nego što je otišao, rekao: *“Želim napustiti Devlu.”* Rekao sam mu: *“Raduj se, ja ću ti to srediti.”* pa sam to i sredio. Zatim je kradom u 12 sati navečer izašao iz mjesta u kojem je bio, a puno ih se bojao. Te noći je prenoćio kod mene u sobi za goste i sutradan smo nakon sabah namaza izašli s pratnjom (drugim autom) u Dejr ez-Zur. Tu se priključio Nusri i smjestio se sa braćom muhadžirima u njihovom smještaju a zatim je kasnije poslan ka Homsu.

Kad sam se vratio zatekao sam devlinu vojsku kako straši ljude u gradu Šeddadi-ju. Trojica njih su došli naoružani radi šerijatski stvari, pitali su za mene i prijetili. U jednom mjestu su došla dva člana Devle i pitali me za Ebu Omera el-Džezravija pa sam im rekao: *“Ne želi se vraćati u Devlu i priključio se Nusri”.* Zatim su otišli. Nakon tog događaja počeli su prijetiti da će me ubiti i upozoravali su njihove članove da ne sjede sa nama i da ne slušaju šta pričamo.

I pored toga tokom tog perioda od njih se ocijepila jedna skupina muhadžira a također i ensarija. Ono što su našli oni koji su napustili Devlu jeste njihovo skrivanje suštine razilaženja i krivotvorenje činjeničnog stanja, posebno riječi presude šejha Ejmena Allah ga sačuvao i sumnjanje u njenu ispravnost. I samo što bi im objasnili i pojasnili, oni bi se vratili i ostavili Devlu Allahovom dobrotom a Ebu Omer el-Džezravi je primjer toga.

7.

Devlini napadi, nasilje i nepravda su se nastavili nad nama u Hasaki unatoč našem strpljenju i trudu da se klonimo bilo kakvog sukoba (s njima) zato što smo čuvali granice na 2 fronta protiv PKK i imali smo punktove rasprostranjene na širokom području. Broj članova na frontovima se povećao i oni su neprestano bili u borbi protiv neprijatelja. Broj Nusrinih članova u Hasaki je iznosio oko 300 a Ahraru Šama oko 500.

U jednoj od bitaka sa PKK u mjestu Menadžir (video o tome je objavljen u serijalu videa "Sijer el-Me'arik") kada su kolone braće iz Nusre izašle i kada ih nije bilo u gradu Šeddadi, članovi Devle su preoteli dva mjesta (dvije zgrade) i umjesto zastave Nusre postavili su Devlinu zastavu. Odbili su izaći iz njih i tu su postavili nekoliko svojih vojnika.

Prije toga su napadali članove Nusre udarajući ih, izivljavajući se na njima i hapseći ih u događajima kojima smo bili svjedoci.

Kada su svi vidjeli ove provokacije, vođe Ahraru Šama i Nusre su se sastali sa Devlom radi dogovora a to je da svaka strana sklopi ugovor o nenapadanju i da se sve strane moraju boriti i suzbiti prijestupnike (od njih). Ovo je bilo u vrijeme kada su bitke sa PKK bile u najžešćem jeku i kada smo sigurno znali da se PKK sprema za bitku koju su nazvali "Osvećivanje šehida", kako bi se osvetili za njihove ubijene čiji je broj u Tel Hamisu i Tel Beraku u prethodnim bitkama prešao 200.

U četvrtak (7/4/1435 h.g.) tj. nekoliko dana od tog dogovora, oni (Devla) su prekinuli dogovor i iznevjerili obećanje te su opkolili sva područja Ahraru Šama, zaplijenili njihovo oružje a vojsku, vođu i pravnike pohapsili. Čak su napali područja koja su zauzeta od PKK i nisu čuvali čast i krv muslimana u blizini neprijatelja.

U petak (8/4/1435) tj. dan nakon njihove prevare Ahraru Šama, opkolili su sve baze Nusre u gradu Šeddadi a bio sam u jednoj od njih gdje smo čuli paljbu nakon sabah namaza. Pripremili smo se (naša oružja) i izašli. Bili smo iznenađeni vidjevši da je napad izvela Devla i to na sve baze i punktove. Nakon toga se obratio namjesnik Devle u Hasaki (Ebu Usama el-Iraki) i tražio od nas da se predamo i da predamo svoje oružje (to se jasno čuje na poznatom snimku). Zarobili su i porobili sve u gradu Šeddadi a bilo ih je oko 100 braće i jedan brat je šehidio u sukobu s njima.

Ja sam bio sa jednom skupinom braće pa smo odbili da se predamo i da predamo naše oružje te su nam poslali pravnike i muhadžire da traže to od nas međutim mi smo to odbili i jedni drugima smo dali prisegu na smrt. Između nas i njih je izbio sukob automatskim oružjem sve dok muhadžir sa Arapskog poluotoka nije počeo sa mnom razgovarati, opominjati me Allahom i govoriti: ***"Bojte se Allaha i nemojte proljevati krv."*** Pa sam mu rekao: ***"Ko je počeo napadati?"*** Pa je rekao: ***"Allaha mi, ne znam."*** Pitao sam ga: ***"Gdje si bio?"*** Kaže: ***"Bio sam u gostinskoj sobi a stigli smo iz Kalamuna prekjučer."*** On ih je branio, trudio se za njih i pristao uz njih a nije znao da je njegova skupina prijestupnička i nasilnička (ako je govorio istinu).

Njihovo zauzimanje se nastavilo sve dok nisu vidjeli da je borba ozbiljna i da mi nećemo predati oružje te da ćemo se svi boriti do smrti. Kada su vidjeli to otvorili su nam put da izađemo u mjesto Merkeda pa smo izašli s našim vozilima i oružjem prije zalaska sunca tog dana.

Tog dana Devla je putem prevare i nepravde zaplijenila sebi sljedeće:

- ❖ Preko 100 kalašnjikova
- ❖ Mitraljeze 23mm sa vozilima
- ❖ Više od 5 mitraljeza 12.5mm
- ❖ 3 mitraljeza 14.5mm
- ❖ Američki snajper 12.5mm
- ❖ Više od 4 RPG-a
- ❖ Više od 5 PKC mitraljeza
- ❖ Više od 15 vozila s drugim stvarima poput mina, elektronskih i komunikacijskih uređaja

Treba znati da je sve ono što su otimačinom i silom uzeli od Ahraru Šama dvostruko više od onoga što su oteli nama.

Mjesto Tel Beraak, a to je jedan od gradova Hasake blizu PKK, prvi je put oslobođen od režima početkom revolucije zatim je njime u mjesecu muharremu 1435. h.g. zavladao PKK nakon sukoba i borbe sa braćom. Allahovom zaslugom i pomoći oslobođen je od PKK mjesec dana nakon njihovog osvajanja iste. U tom gradu je ubijeno više od 80 murteda, hvala Allahu, a od naše braće su šehidila sedmorica. Molimo Allaha da ih primi kao šehide.

U ovom gradu a čije granice čuva omladina Nusre i oni iz sela u njegovoj blizini te također neka omladina iz Nusre u Dejr ez-Zuru, istog dana u kojem je izvršen upad u grad Šeddadi konvoj Devle je došao i tražili su od braće da im dadnu prisegu i da predaju oružje. Braći je preostalo samo da ih opomenu Allahom i da su blizu neprijatelja te da PKK možda koristi ovu priliku i napreduje, pa su odbili i rekli: ***“Ili ćete predati oružje ili dati prisegu!”***. To je primoralo braću da kradom izađu u Dejr ez-Zur i grad Merkeda te da napuste granične položaje što je učinilo da Devla tu postavi mali broj onih koji će čuvati granicu. Prošlo je samo nekoliko dana a PKK je provalila, uzela grad i ponizila njene stanovnike te su palili njihove kuće i ubili su

veliki broj građana a jedan broj njih su porobili. Nekoliko vojnika Devle koji su čuvali granicu u tom gradu je šehidilo a mediji PKK su objavili te njihove akcije, da Allah pomogne.

Nakon toga, oni koji su izlazili iz Hasake i također oni koji su izlazili iz zarobljeništva su se počeli priključivati u gradu Merkeda a to je posljednj grad Hasake u smjeru Dejr ez-Zura pa su se braća počela skupljati u njemu.

Tri dana nakon njihove prevare u gradu Šeddadiju, Devla nas je napala u Merkedi, zarobili su nekoliko braće a ostale su pobili. Njihovi napadi su izvršavani istovremeno sa napadima PKK na gradove Tel Beraak i Tel Hamis i istih dana počela je borba u Dejr ez-Zuru. To im je bilo iznenađenje, nisu očekivali da će se iko boriti protiv njih pa su bili prinuđeni da se povuku iz cijelog Dejr ez-Zura ka Hasaki da bi grad Merkeda bio glavna stanica bitke i bojno polje između nas i njih.

Svjedočio sam svim bitkama sve do našeg povlačenja i izlaska iz Merkede. Borba u njoj je trajala više od 2 mjeseca. Borili smo se u njoj odbrambenom borbom. Od onoga što sam vidio i čemu sam svjedočio je:

- a) Lagali su neke njihove članove koji su se sakrili kod nas da su se borili protiv FSA i Ahraru Šama a ne protiv Nusre gdje su neki od njih samo što su čuli tekbir vojnika iz Džebhetun Nusre bacali oružje i predavali se. Kada bi ih upitali rekli bi: ***"Ja se ne borim protiv Nusre, rekli su nam da su to murtedi FSA."***
- b) Slali su samoubice i upadače (ingimasi) na nas. Jedne noći bio sam sa jednim bratom u jednoj od gostinskih kuća Nusre u selu Gariba na dersu. Nekoliko minuta nakon našeg izlaska iz gostione čuli smo jaku eksploziju mjestu na kojem smo bili. Kada smo stigli tamo to je bio jedan od samoubica po imenu Ebu Sa'ad el-Libi. Ušao je na to sijelo na kojem je bilo oko 30 braće i raznijeo se među njima. Nakon njegove eksplozije uletjela su njihova dvojica koja su bili vani. Četiri brata su na licu mjesta šehidila. Razmjena vatre je počela i napadače smo opkolijevali tokom cijele noći da bi ih nakon sabah namaza uhvatili. Nakon što smo ih ispitali rekli su: ***"Pripadnik sigurnosnih snaga nam je rekao da su ovdje smješteni Ahraru Šam i FSA."*** Njihova priznanja su snimljena i mogu se naći na Youtube pod nazivima Bera el-Dževfi i Ebu Talha el-Džedavi.

(Čudno je da je ovo veoma dirnulo brata Ebu Talhu el-Džedavija, plakao je tokom cijelog susreta s nama. Nakon toga su ga braća poslala u Dejr ez-Zur kako bi čuvao granicu sa braćom iz Nusre protiv nusajrija, da bi on i ostali mudžahidi bili

opkoljeni u Dejr ez-Zuru. On i još neka braća od muhadžira i ensarija su šehidili u pokušaju razbijanja opsade, ne od strane režima nego od strane Devle. Ebu Talha se odvojio od njih da bi od njihovih ruku šehidio, da ga Allah primi kao šehida.)

- c) Opisivali su nas kao murtede i to su nam govorili preko radija. To je bilo jasno jer su se i borili protiv nas kao protiv murteda; dokrajčili bi ranjenike, pobili zarobljenike i nisu ukopavali mrtve. Snimljeni su audio snimci koji to potvrđuju.
- d) Nisu nam predavali mrtva tijela naše braće niti su sa njima lijepo postupali tako što bi ih ukopali. Čak u jednom mjestu su leševi ostavljeni više od mjesec dana sve dok očevi šehida i njihova rodbina nisu došli da posreduju i da zamole vođe Devle da ih ukopaju na istom mjestu pa su se složili s time.
- e) Pečenje leševa i posipanje kiseline na njih te njihovo ostavljanje da im se izmjeni izgled i objavljivanje tih slika na službenim twitter profilima uz naslov "Loš završetak Dževlanijevih sahavata". Postoji slika za "uspomenu" jednog devlinog emira u Dejr ez-Zuru (Sadama Džemala) gdje se slikao sa glava mudžahida na koje je posuta kiselina.
- f) Mučenje braće koja su zarobljena kod njih i spriječavanje istih da klanjaju i uzimaju abdest govoreći im: *"Vi ste murtedi, ne koristite vam namaz."* Neka braća su podlegla mučenju u njihovim zatvorima. Susreo sam one koji su izašli iz njihovih zatvora i tragovi mučenja na njima objašnjavaju koliko nas mrze.
- g) Autobombe su u to vrijeme bile najžešće. Poslali su ih na desetine na baze mudžahida i njihove centre. Puno civila je poginulo od tih istih kada je jedna od njih pogodila tržnicu.
- h) Bombardovanje sela i gradova ne pazeći na civile i građane u njima.

8.

Jedna od skupina u mjestu Dejr ez-Zur je odbila učestvovati u borbi protiv njih te su smatrali da je to fitna od koje se moraju udaljiti. To je bilo na početku sukoba. Ova skupina je poznata kao Livaa Mu'te el-Islamijj. Oni su smatrali da je najbolje da pojačaju granice sa nusajrijama koje su možda oslabile zbog borbe između džihadskih skupina. Samo nekoliko dana je prošlo od kako su to izjavili i odbili borbu da bi Devla na njih poslala dvije autobombe te je nekoliko njih šehidilo. Nakon toga su izjavili da ulaze u borbu protiv Devle sa svom svojom snagom i

spremom. Devla kao da je željela da ih silom uvuče u borbu kako bi područje pretvorila u dva kampa bez trećeg.

9.

Neki vojnici Nusre i neke skupine nisu ulazili u borbu sa Devlom i to su odbili pa ih emirstvo Nusre nije na to obavezalo nego su im dali izbor pa su se borili i čuvali granice protiv nusajrira u Dejr ez-Zuru.

Broj onih koji su čuvali granice u Dejr ez-Zuru iz Džebhetun Nusre je iznosio oko 300 a druge skupine unutar grada nisu brojale više od 1000 mudžahida i graničara. Put preko kojeg je mudžahidima dolazilo pojačanje i preko kojeg su prevozili ranjenike je nazivan "Politički most". Režim je opsjedao grad kao u polukrugu i nije bilo izlaza iz njega osim putem ovog mosta.

Devla je nakon svog ulaska na neke teritorije i povlačenja mudžahida samo trebala zatvoriti taj izlaz kako bi potpuno opkolili mudžahide i kako bi se nusajrije nalazile ispred a Devla iza mudžahida. Postavili su (Devla) snajpere 12.5mm na "politički most" te su tako prekinuli dolazak pojačanja, spriječili ulazak municije i hrane i spriječili izlazak ranjenika. Ovo se dešavalo istovremeno sa neprestanim nusajrijskim bombardovanjem te neprestanim pokušajima upada u oslobođena mjesta čije granice su držala braća znajući da u ovim mjestima boravi oko 40000 muslimana.

Tokom te opsade čuo sam se sa jednim bratom muhadžinom unutar grada pa mi je rekao: ***"Danas je dvanaesti dan neprestanih nusajrijskih napada i napadi nisu prestajali osim na sat ili dva!"***. Iskušenja braće u unutrašnjosti i jedinica koje su se tu nalazile su se požešćala pa neki nisu imali izbora osim da sklope primirje sa režimom, a najbolji su bili oni koji su sklopili primirje s Devlom i predali oružje te izašli da se spase od toga da budu ubijeni od strane režima ili zaklani od strane devline vojske.

Tokom te opsade bio sam odgovoran za naoružavanje. Pokušavali smo poslati municiju i oružje braći u gradu a to je bilo veoma teško jer su oružje i municiju uvozili čamcima preko rijeke a u isto vrijeme su evakuirali veliki broj izbjeglica.

Ranjena braća koja su ranjena u sukobu sa nusajrijama unutar grada su izlazila predstavljajući se kao civili. Ona braća koja su bila poznata devlinim vojnicima su bila evakuisana čamcima preko rijeke do sigurnih mjesta gdje bi im se nakon toga pružila ljekarska pomoć.

Opsada je potrajala više od 2 mjeseca i u njoj je više braće šehidilo od ruku devline vojske nego od ruku nusajrija. Vojni zapovjednik Džebhetun Nusre je šehidio kao i skupina od najboljih muhadžira i ensarija. Oni koji su čuvali granice su se žestoko potresli a srca su došla do grla. Nusajrije su bile ispred njih, njihovi tenkovi pokušavaju da se probiju unutra, avioni bombarduju iz zraka a devlina vojska ih čeka na jedinom izlazu da ih zakolje.

Mudžahid u Dejr ez-Zuru se nalazio između dvije vatre neznajući od čijih ruku će biti ubijen. Opsada se završila upadom devline vojske u grad u Ramazanu nakon što su neki od mudžahida izašli iz grada koristeći lažne dokumente. Ostali su pobijeni tokom pokušaja izlaska a neki od njih su zarobljeni od strane Devle. (Emir Džebhetun Nusre u Dejr ez-Zuru je ubijen od strane Devle što režimu nije uspjelo u 3 godine).

10.

Naša braća u zapadnom dijelu Dejr ez-Zur provincije u gradovima Ajaaš i Šamiitijeh te sela u njihovoj blizini su također bila pod opsadom unatoč činjenici da im je baza režima bila u blizini. To nije bio razlog da im Devla olakša i da prekine opsadu nego im je bilo teže nego braći u Dejr ez-Zuru.

Devla nije prestajala sa pokušajem upada u ta sela čije je granice sa režimskom vojskom i drugim na graničnim linijama sa Devlom čuvala omladina iz tih sela.

Devla im je poslala vozilo, ali ne vozilo sa municijom da ih pomogne protiv nusajrija nego autobombu koja je udarila na položaj Ahraru Šama i Nusre (dva susjedna položaja). Nekoliko braće iz Ahraru Šama je šehidilo a među njima jedan od hafiza i učača Kur'ana poznatih u tom području.

11.

Prvog dana mjeseca redžeba 1435. h.g. (maj 2014.) Devla je napala grad Bukemal (grad koji je oslođen početkom revolucije). Ušli su u grad s više od 300 boraca, najviše muhadžira i to prije sabah namaza. Nakon samo nekoliko sati i većina grada je pala u njihove ruke, zavladao su njegovim dijelovima i napali sjedište za šerijatska pitanja u gradu. Oslobodili su zatvorenike i one koji su govorili da su njihova vojska. Iz zatvora su također pustili neke koji su radili za režim i one koji narodu uopšteno i pojedinačno duguju njihova prava.

Samo nekoliko sati poslije desio se preokret. Ujutro tog dana stanovnici Bukemala i jedinice koje su se tu nalazile su se sukobile sa devlinom vojskom te je preko 100 vozila iz Dejr ez-Zura od njegovih stanovnika i jedinica izašlo da pomogne Bukemalu. Devlini vojnici su bili hvatani i ubijani od strane svih ljudi. Čak su ih građani sa svojim ličnim i lovačkim oružjem počeli ubijati i pucati na njih s prozora i krovova kuća do te mjere da bi onaj koji bi vidio taj prizor rekao: *“Kao da je nusajrijski režim ušao u grad!”*

Većina devline vojske su bili muhadžiri tako da nisu znali izlaz iz grada. Ljudi su ih nalazili na njivama i unutar ulica. Takmičili su se za taj lahki ratni plijen od vozila i oružja. Ustanovili su da je ubijanje devlinih članova lahko i da su te prijetnje koje su prije napada dolazile bile samo glasine i zastrašivanje.

Borba se nastavila do zalaska sunca tog dana da bi se Devla nakon toga povukla zbog pogibije više od 100 njihovih vojnika od kojih su većina muhadžiri (doseljenici). Među ubijenim je bio i brat Saddama Džemala, jednog od vođa Devle u Dejr ez-Zuru. Slike pojašnjavaju ozbiljnost tog borbenog žarišta te da je pobijeno mnogo devline vojske. Medijski ured Džebhetun Nusre u Bukemalu je objavio video izvještaj koji potvrđuje te napade i na kojem se vide mnoga tijela ubijenih.

U napadu su (Devla) zarobili brata Ebu Temima el-Džezravija (muhadžira) i odveli su ga sa sobom nakon što su se povukli da bi ga nakon nekoliko dana ubili u pustinji Bukemala.

12.

Dok je borba između Devle i ostalih skupina bila najžešća u istočnoj Siriji (području Dejr ez-Zura), Devla nije oklijevala u pokušaju proširenja i napredovanja te nasilju i napadima, a druge skupine nisu oklijevale u odbrani i odbijanju devlinih napada.

Devline kolone koje su izlazile iz Rakke su prolazile pored nusajrijskih kasarni ostavljajući ih iza sebe a borili su se protiv nas u Dejr ez-Zuru. Devla se nije zadovoljila samo s time da osvoji Hasaku i da je otme od mudžahida, nije se zadovoljila s time da je oslobode samo od nusajrijskih grupa i kurdskih nevjerničkih saveznika nego se samo brinula da mobilizira svoje snage, spremu vojnike i tenkove kako bi oslobodili Dejr ez-Zur od ehli sunneta!

Treba znati da je u Hasaki nusajrijski režim imao nekoliko velikih baza poput Kevkeb baze i baze El-Mejlebija. Grad Hasaka nije oslobođen od režima i u njemu

je samo jedan dio bio pod opsadom (Gaviran). Mnogi dijelovi poput Kamišli, Remilan, Raas el-Ajn, Ja'rebije i stotine drugih mjesta su bili u rukama PKK a ehli sunnet je u tim dijelovima bio mučen i ugnjetavan.

Hasaka nije privukla devlinu vojsku i vođe nego su im draža bila oslobođena područja u Dejr ez-Zuru. U to vrijeme nisu poželjeli krv nusajrija i murteda s kojima su prijateljevali nego su željeli proliti krv mudžahida ehlu sunneta i osloboditi (od njih) ono što su oni oslobodili pa makar to bilo s tekfirenjem, prijetnjama i slanjem autobombi. Nisu pazili na svetost muslimanske krvi niti šta će biti sa njihovim područjima kojima prijete nusajrije i PKK. Na ona sela koja su suosjećala sa svojim sinovima mudžahidima koji se bore protiv Devle, Devla bi postavila svoje topove i potjerala tenkove pa bi ih bombardovala ne praveći razliku između borca i onoga koji se ne bori.

Kada bi ušli u njih raznijeli bi kuće onih koji se bore protiv njih i sravnili ni ih sa zemljom. Sve granice su prijeđene time što su raznosili kuće onih koji bi ugostili one koji su se borili protiv njih i istjerali te stanovnike (koji su podržavali mudžahide). Sela Gariba i Šahil su primjer toga.

Grad i provincija Dejr ez-Zur su bili pod opsadom nusajrijskog režima i Devle. Svi putevi prema Halebu i Idlibu su bili u njihovim rukama tako da je stizanje pojačanja a također i izvoženje ranjenika i onih u kritičnom stanju u turske bolnice bilo veoma teško izvodivo. Mnogo puta devlini vojnici su zaustavljali hitna vozila i pitali o ranjeniku te od čega je ranjen bojujući se da nije ranjen u sukobu s njima.

13.

Devla se svim sredstvima i smicalicama borila protiv mudžahidskih skupina u Dejr ez-Zuru kako bi bili pod njihovom vlašću i kako bi im ponizno dali prisegu. Svim njima su objavili rat te su obznanili da su murtedi oni građani koji su pomažu i daju sklonište mudžahidima.

Nisu ljude pozivali na mudar način, nisu ih pozivali na dobro i na trud da dođe do zajedničke riječi nego su od njih na silu, prijeteći olovom i projektilima uzimali prisegu.

Umjesto da uđu u kuće s ljubavlju i milošću oni su ušli u njihove kuće rastuživši ih ubistvom njihovih sinova i porodice. Stanovnici tih područja nisu poznavali Devlu po njihovoj da'vi i pomoći nego po auto-bombama koje su raznijele tijela djece i civila prije tijela mudžahida. Nisu pazili na svetost muslimanske krvi ne uzimajući u

obzir njihove bliske ugovore sa režimom Ba'sista, njegovo zatajivanje sunneta i pravog puta od ljudi te širenje sufizma i novotarija i toga da je većina ljudi danas na sunnetu i džihadu.

14.

Nakon borbe koja je trajala oko 4 mjeseca i nakon što je broj poginulih iz svih skupina prešao 1000, emirstvo Nusre u istočnom dijelu i još neke skupine su se odlučili povući i izaći iz Dejr ez-Zura. Ujutro 5. ramazana 1435. (2. juli 2014.) smo izašli ka Der'i (ka jugu). Kada smo izašli Devla je ušla u sela Dejr ez-Zura (sela koja su ostala i nisu osvojena u borbi) i u grad.

Istjerali su stanovnike nekih sela, uništili kuće neke braće i zaplijenili sve što je u njima a kuće pojedine braće su pretvorili u svoja sjedišta te su iz njih istjerali žene i djecu.

Onaj vojnik Nusre ili bilo koje skupine koji bi upao u njihove ruke ako bi im došao dobrovoljno uzeli bi njegovo oružje i primili ga pod uslovom da im se zakune na vjernosti te da prizna (potpiše dokument) da je bio murted zato što se borio protiv Islamske države! Onaj koji im nije došao dobrovoljno, ubili bi ga a zatim razapeli na ulazima gradova (sela) osim onih koji su se uspjeli spasiti!

15.

Pleme Šeitāt je jedno od plemena Dejr ez-Zura i jedno od najvećih na tom području. Njihov broj prelazi 120 000 ljudi a njihova sela leže na rijeci Eufkrat. Neki od njihovih sinova su odbili povući se i odlučili su se na borbu pa se Devla borila protiv njih auto-bombama i tenkovima. Nakon otprilike 2 sedmice borbe ta sela su pala u njihove ruke. Nakon toga Devla je ušla u njih i pobila stotine ljudi te zarobila isto toliko. Objavili su slike njihovog klanja i ubijanja a stanovnicima tih sela su presudili progonom te su ih protjerali.

Ono što se desilo plemenu Šeitāt su ustvari jezovite klaonice. I dan danas se otkrivaju kaburovi i pronalaze se leševi sinova i ljudi tog plemena. Devla tu nije pravila razliku između borca i neborca, nego su ubijali i starce. Internet je pun slika ovog masakra, slika klanja i video isječaka koji jasno pokazuju neke jezovite klaonice tog plemena i njihovih sinova.

Čini se kako je Devla htjela da plemenom Šeitāt dadne pouku istočnim plemenima.

16.

Onaj koji želi saznati stvarnost borbe u istočnom području mora znati bitnu stvar a to je da je naša borba protiv zločinačke organizacije Devle u istočnom području bila odbrambena borba, jer su oni počeli borbu i neprijateljstvo. Tvrdnja da smo se mi mogli klonuti borbe ili je zaustaviti nije tačna, jer su nas oni stalno napadali a sva naša borba je bila samo odbijanje njihovih napada i odbrana od njihovih nasrtaja. Onaj koji je geografski pratio ove bitke će znati to, pogotovo ako je dešavanja (u Siriji) pratio ispočetka.

17.

Moram ukazati na jednu stvar a to je: Kada je borba u Ataribu (Idlib) počela i proširila se te kasnije obuhvatila Haleb i Idlib, svi su se iznenadili a posebno devlina vojska što svako želi da ih se dočepa. Gdje god da krenu svako vreba na njih, čak su oni koji su svjedočili tim događajima govorili: ***“Kao da je revolucija počela iznova.”*** Čak su stari i sjedi ljudi izlazili sa lovačkim oružjem i tzv. “dvocevjkama”. Ljudi su izašli na Devlu žešće nego na Beššara jer su ljudi bili potčinjeni, uvrijeđeni i poniženi od vođa i vojske Devle. Na ime “Islamska država” su se nadovezali otimačina, ubijanje i vršenje pritiska na muslimane i mudžahide na punktovima i putevima. Svaka skupina je imala rane od njih, svaka kuća sa kojom je ima veze bilo koji mudžahid je osjetila bol od njih, njihovog panatizma, ponašanja i uznemiravanja.

18.

Devlini mediji su vanjskom svijetu krivotvorili stvarnost mnogih dešavanja počevši od proglašenja, video objava, stranica a također i oni koji ih podržaju govore: ***“Imaš samo Allaha o Devlu kojoj se čini nepravda!”*** I dove: ***“Allahu, pomози Devlu protiv onih koji joj čine nepravdu!”*** tako da se kod svijeta stvori slika da su se sve džihadске skupine urotile protiv Devle, da joj čine nepravdu, napadaju je, čine nasilje i da Devla biva proganjana od svih skupina.

A istina je, tako mi Allaha, suprotna tome. Jer ako u Šamu neko uzdiže zastavu nepravde onda je to Devla. Zato što nema nijedne skupine a da nekoliko njenih vojnika i vođa nije uhvaćeno i ubijeno od strane sigurnosnih snaga u Devli. Mnoge jedinice su bile izložene nasilju, nepravdi i napadima na njihovu vojsku i položaje. Proglasi džihadskih skupina o tome i ono što pokazuje njihovo stanje se izbliza zna, nasuprot Devli. Jer prije borbe i objavljivanja općeg rata oni nisu imali nijednog njihovog položaja koji je bio izložen neprijateljskim upadima i napadima kao što to

oni rade drugima. Niti su posredovali niti upućivali molbe da izvuku bilo koga od svojih vojnika zatočenih kod drugih skupina kao što se radilo sa vojskom i vođama drugih skupina. Te skupine su slale posrednike i molbe da izbave zatočene i uhvaćene, ili da im se barem objasni njihovo stanje tj. jesu li živi ili mrtvi.

Bagdadi, u svome obraćanju nakon dešavanja u Atarebu u kojem je Devla napala bazu 46 a u kojoj je bilo nekoliko skupina uključujući i Nusru, kaže: ***“Ponovo obračunajte sami sebe i pokajte se svome Gospodaru, iznenadili ste nas dok smo bili neoprezni i napali ste nas na prevaru s leđa a gotovo sva naša vojska je na frontovima i granicama.”*** - završen njegov govor.

Ovo je, tako mi Allaha, sve laž! Jer Devla je prva napala i napala je Atareb. Čak su tu prevarili druge skupine kad su jasno rekli: ***“Nećemo se boriti u Atarebu.”*** Kad su džihadske skupine bile sigurne da ih neće napasti oni su nasrnuli na njih dok su bili neoprezni i uzeli su cijelu bazu.

Što se tiče njegovog govora da su gotovo svi devlini vojnici bili na frontovima i granicama pa ovo je tako mi Allaha obmana. Ono čemu smo svjedočili i vidjeli i ono što znamo i što zna svako ko izbliza poznaje stvarnost Devle je suprotno onome što on govori. Malo devline vojske je bilo na frontovima i granicama a većina ih je bila u svojim sjedištima. Čak su Haleb i njegovi frontovi to posvjedočili. Braća su puno bila zaokupljena granicama a bilo ih je malo a sjedišta i gostinske sobe su bile pune devline vojske što je dovelo do toga da je samo nekoliko vojnika Devle držalo granicu sa Nusrom na tim mjestima.

Također u Hasaki gdje je Devla držala 20% granice a to je manje od graničnih mjesta gdje je Ahraru Šam bio taj koji je preuzeo prednost cijelom dužinom njihovih graničnih linija zbog mnoštva vojske.

Svako ko prati obraćanja Bagdadija i Adnanija će ustanoviti, tako mi Allaha, da su bila suprotna stvarnosti, da su puna obmane i laži te da su činjenice suprotne onome što izjavljuju i što pokazuju u medijima. Primjera za to je mnogo. U svakom proglassu i izjavi je ogromna količina laži i obmana.

Vodstvo Devle nije slalo svoje vojnike na granice niti su ih koristili u tim bitkama. Ovo je zato što su oni još prije spletkarili i planirali da će u budućnosti uzeti ta područja. Puštaju mudžahide iz drugih skupina da ih oslobode i da daju svoju krv kako bi ih oni kasnije preuzeli bez napora pa makar i oslabile granice i režim napredovao kao što je to bilo u Halebu.

19.

Znamo da nema nijednog slučaja borbe ili sukoba između Devle i drugih skupina a da nije bilo jasno da se Devla ne trudi da zaustavi borbu, nego su nastavljali borbu i još više ubijali i prolivali krv. Vidimo da Devla kao da je žedna borbe i ratovanja protiv svih tih skupina. Ovo je jasno u obraćanjima njihovih šerijatskih pravnik a također i u izjavama i proglasima.

Iako je Nusra u očima devline vojske i pravnik a bila najbolja skupina u Šamu, i pored ovog davanja privilegija i prednosti stalno su izjavljivali da je vojska Nusre buntovnička i da će se boriti protiv nas. Pa šta je onda sa drugim skupinama koje su manje od Nusre?

Najbolji od njih su govorili da je Nusra centar Sahawaata (saveznici Amerike u Iraku) dok su drugi govorili da su oni Sahawaati Šama.

Većinu jedinica FSA i islamskih skupina, kada bi se pozvali na šerijatsku presudu ili odluku, bismo vidjeli da dolaze ponizni i pokorni. Nasuprot Devli, njih bismo vidjeli da se okreću i ohole a njihov ništavni dokaz je glasio: *"Mi smo država."* A ako bi prihvatili i pohitali na neovisne sudove to bi bilo u situacijama kada bi istina bila na njihovoj strani. Kaže Uzvišeni Allah:

"...a ako je pravda na njihovoj strani, dolaze mu poslušno." [24:49]

20.

Onaj koji poznaje one koji su se priključili Devli od stanovnika Šama zna da su većina njih najgori ljudi koji su poznati u tim područjima i još prije su bili poznati po fesadu i neredu. Kao što su: Saddaam Džemal u Bukemalu, Amir el-Refdaan u Dejr ez-Zuru i Hasaan Abud u Halebu (vođa Livau Davud, da se ne zamijeni s bivšim liderom Ahraru Šama).

Ovakvi se postavljaju da budu nadređeni i vođe muslimana u Devli. Ovi bi ogrezli u prosipanju muslimanske krvi, protekfirili su ih općenito i slali vojsku na muslimanske gradove i provincije. Aludiram čitaocu na susret I'tisam medija (jednog od medijskih krila Devla) sa Saddaamom Džemalom u kojem je objasnio neke stvari i kako on određuje njihove napade na grad Bukemal.

21.

Onaj ko je doživio dešavanja u Šamu i borbu između Devle i drugih skupina će se, Allaha mi, načuditi velikoj bogobojaznošću mudžahida tih skupina u borbi protiv Devle. Čak se to povećalo da bi kasnije postalo pravo popuštanje i prešućivanje krvi koju je Devla prolijevala.

Tako mi Allaha, ja sam se isčuđivao tome. Ovo nije bilo u situacijama u kojima nije bilo jasno neprijateljstvo i nepravda Devle, nego kada su odbijali napade Devle i branili se od njihove nepravde. Mnogo puta sam čuo od mudžahida Šama da govore: *“Ne želimo doći na Sudnji dan a na našim vratovima muslimanska krv.”* A neki govore: *“Kako ću ubijati muhadžire koji su došli da nas pomognu i brane?”*

A devlina vojska je smatrala borbu protiv tih skupina dobrim djelom i u njoj su se natjecali i hrlili ka tome. Vodstvo Devle je to iskorištavalo pa su se širili, otimali položaje i oružje, zarobljavali i ubijali a oni ih nisu odvrćali i branili se onako kako su morali.

Devla je potcijenila stanovnike Šama, omalovažila mudžahide i njihovu moć govoreći kako su oni kukavice. Sve dok nije ponestalo sabura stanovnicima Šama i njihovo more blagosti se pretvorilo u žestoku srdžbu da bi se Devla suočila s kaznom zbog njihovog tlačenja i ludosti njihovih vođa u Halebu i Idlibu. Zatim su onda prijetili, kukali i optuživali mudžahide za prevaru i napadanje s leđa!

Također su ovih dana vršili upade u Halebu i slali auto-bombe jednu iza druge kao osvetu za njihov prethodni izlazak i njihovo protjerivanje od strane drugih skupina.

22.

Devlini mediji skoro da ne objave proglas ili izjavu a da mi ne zahvalimo Allahu na tome jer u njima potvrde ono što smo o njima govorili i dokažu istinu o onome što su skrivali u srcima od drugih mudžahida Šama.

Onaj ko želi da zna iskvarenost devlinog menhedža, ispitivanje njihovih obraćanja i govora će mu, Allahovom dozvolom, biti dovoljno da to otkrije. Najbolji primjer za to je njihovo vrijeđanje Al-Qaide i optuživanje da su promijenili menhedž. To je u govoru pod naslovom *“Izvinjavam se vođo Al-Qaide”* u kojem Adnani kaže:

“Devla je ostala privržena savjetima i uputstvima starijih u džihadu i njegovim simbolima. Zbog toga Devla od svog nastanka nije napala na rafidije Irana, i ostavila ih je sigurne u Iranu, i pokušala je da obuzda svoje vojnike koji su izgarali od

srdžbe unatoč njenoj sposobnosti da Iran pretvori u jezero krvi. Zatim je potisnula svoj bijes svih prošlih godina, snoseći optužbe da sarađuje s Iranom, njenim najgorim neprijateljem jer ga nije napala, ostavljajući rafidije u njemu da žive u bezbjednosti povinujući se naredbi Al-Qaide kako bi sačuvala njene interese i linije snabdjevanja u Iranu.

Da, suzdržala je svoje vojnike i suzbijala srdžbu godinama kako bi sačuvala jedinstvo riječi mudžahida i zbijenost njihovih safova.

Pa neka historija zabilježi da Iran duguje neprocjenjiv dug Al-Qaidi.”

Ovo su optužbe i izazivanje sumnje, koje su kako tvrde neki koji vrebaju na Al-Qaidu dolazile iz njene unutrašnjosti, da je Al-Qaida povezana s Iranom i potvrda da oni koji mrze Al-Qaidu lažu na nju. Adnani dolazi da to ispljuje ubacujući sumnju u dušama koje ga slušaju i optužujući Al-Qaidu za to.

Danas, a prošlo je više od 4 mjeseca od ovog govora, a granične linije Devle se dodiruju s iranskim granicama i očima vide safevijske (iranske) vojnike. Pitamo: Adnani, jeste li pretvorili Iran u jezera krvi? Jeste li pustili na njih vaše buntovničke vojnike i jeste li poslali na njih vašu vojsku koja se zapalila od gnjeva i srdžbe, ili vam Iran duguje puno novca? Odgovor: Nisu uradili ništa protiv Irana. Borili su se protiv njih u Iraku a nisu prenosili borbu u Iran kao što lažu!

Treba znati da je taj njegov govor pun proturječnosti i suprotnosti; on tvrdi da oni nisu poslušali i pokorili se Al-Qaidi u nenapadanju rafidijskog naroda. Pa kaže Adnani navodeći primjere zašto nisu poslušali i pokorili se šejhu Ejmenu Allah ga sačuvao, primjer toga:

“Primjer ovoga je naše neodgovaranje na vaš ponavljani zahtjev da prekinemo da za svoje mete uzimamo mase rafidija u Iraku zbog vašeg stava da su oni muslimani koji su opravdani zbog neznanja. Da smo vam dali beju, mi bismo morali da poštuju vaše naredjenje iako se ne slažemo o sudu i vjerovanju šijja. Ovo je ono što smo naučili o poslušnosti i pokornosti. Da ste vi bili emir Devle, obavezali bi je da se pokori vašem zahtjevu i izolovali bi one koji bi se pobunili. Ipak, poslušali smo vaš zahtjev da ih ne napadamo izvan Devle, u Iranu i na drugim mjestima.”

Pitamo: Kako sluša i pokorava se u nekim stvarima a u nekim nema slušanja i pokornosti Al-Qaidi. On time želi nahuškati ljude na Al-Qaidu i želi ljudima ubaciti sumnju. To obraćanje je puno huškanja, ubacivanja sumnji, lažnih optužbi i tvrdnji.

23.

Onaj ko preispita stvarnost Devle jasno će vidjeti da je pravilo "cilj opravdava sredstvo" prisutno na svim poljima njihove borbe protiv drugih skupina u Šamu, i da izdaju fetve koje odgovaraju njihovom stanju te da se njihovi pravnici prodaju za ono što im naredi emir. Neka skupina kod njih prvo bude "buntovnička" zatim je silom sprečavaju a zatim su sahavati i murtedi!

Ovo jasno vidimo u devlinim pokrajinama. U pojedinim pokrajinama protekfire tu skupinu, u drugoj ih smatraju nasilničkom a u trećoj se bore i čuvaju granice protiv nje. Također, ovo jasno vidimo u područjima gdje su slabi ili opkoljeni da se u tim područjima sude i da isplate nepravdu (koju su učinili), te da potvrđuju islam skupina koje su murtedi u očima njihovih vođa u drugim područjima!

Ovo potvrđuje da oni sebi olakšavaju menhedž kako im odgovara i da izdaju fetve shodno onome što će im koristiti i što je pogodno za njihov položaj.

24.

Parole koje je Devla podigla na svojim nacrtima i okačila ih u islamskom svijetu, jaki i odlučni pozivi, obraćanja i hrabre izjave, to je sve kako bi dirnula u dubinu muslimanskih srca i kako bi izrazila neke njihove nade i želje (poput imena "Islamska država" i "Hilafet"). Podizanje i stavljanje toga jeste zbog popunjavanja praznine u srcima njihovih sljedbenika i pomagača te također i u srcima običnih ljudi.

Oni su požurili s onim što očekuju pogledi muslimana i čiju zoru i proglašenje iznova čekaju a to je povratak hilafeta te da se muslimani okupe ispod njegove sjenke.

Pod njihov utjecaj je potpalo mnogo stranaca. Došli su sa porodicama i djecom u zemlju hilafeta - kako kažu. Njihove parole su se poklopile sa potrebom u duši svakog muslimana. Devla je iskoristila te parole i te velike osjećaje kako bi ostvarila svoju vlast i moć a u razumima stanovnika Šama su ime Islamska država povezali sa razapinjanjem tijela, odjecima auto-bombi i prizorima smrti i ubijanja.

25.

Mi smo, kao pravnici Nusre, nakon naredbe razdvajanja i obraćanja šejha Ejmena negirali onima koji ružno govore o Devli. Govorili smo omladini Nusre u vojnim

bazama i na njihovim položajima: **“Najbliža skupina nama na površini Šama je Devla”** te jasno i na sav glas smo obznanjivali da ćemo žrtvovati svoju krv za njihovu, da ćemo stati u njihovu odbranu, da ćemo kada ih neko napadne biti strijele u njihovim tobovcima i živi projektili u njihovim skladištima te da ćemo se svi zajedno, u jednom saffu, boriti protiv sahavata koji će se svakako boriti protiv mudžahida, objaviti im rat i ubijati ih. Zauzvrat, devlina vojska je u svojim vojnim bazama učila i bilo im je rečeno od njihovih pravnika i vođa da smo mi buntovnici, nepokorni i da smo svi mi s našim vojnicima, spremom i opremom u osnovi njihovi i da im moramo vratiti i predati naše oružje i položaje. Da Allah pomogne.

Nisam zaboravio kako smo istraživali sa omladinom i razmjenjivali međusobne izvještaje o kretanju izvidnica i skupina koje su uzete kao sredstvo za njihove propagande, i koje pokušaju da zaustave bilo kakav islamski projekat u Šamu.

Najviše smo se bojali FSA koja je slijedila koaliciju i to zbog njihovih vanjskih veza i primanja pomoći od zapadnih i arapskih zemalja te zbog džehla njihovih članova.

Dogodilo se ono što niko od nas nikada nije mogao ni zamisliti; da Devla, koju smo smatrali našim štitom i odbranom, izađe na mudžahide te da tako budu sablje isukane na njihove vratove, jezici koji će ih tekfiriti i odvrćati od njihove vjere, da bi pustošili zemlju Šama ubijajući, razvaljivajući, uništavajući, pretjerivajući i tekfireći svakog mudžahida Šama, dobrog i fasika, mladog i starog, učenjaka i džahila.

Ustvari, oni su fitna Šama i početak cijepanja i razilaženja u njemu, da bi tako pretekli Sahavate boreći se i ubijajući mudžahide te da bi stvorili pogodnu atmosferu i priliku za osnivanje pravih Sahavata u Šamu i izgovor za vanjsku intervenciju i Krstaški savez.

26.

Stanovnici Šama se nisu digli protiv zulumčara da bi im nakon toga došao još gori, nisu se riješili tlačitelja da bi im onda došao još gori, nisu se riješili tlačitelja da bi im se na kosti naklatio još gori.

Nije se smirio njihov strah od nusajrijskih raketa i bačvi smrti koje su bacali na njih s neba da bi im došle auto-bombe sa zemlje i tijela opasana s TNT-om. I nisu oslobodili ono što su izgubili od nusajrija i njihove vojske da bi došao Bagdadi i njegova vojska da to od njih po drugi put “oslobode”.

Stanovnici Šama su obznanili njihov cilj i plan kada su ustali na početku njihove revolucije i njihova lijepa parola je glasila:

'Ne želimo prijedloge izvana'

'Niti državno-mušrička vijeća'

'Unatoč njima mi ćemo uspostaviti Islamsku državu'

'Čiji će ustav biti Kur'an i Sunnet'

O početka njihove blagoslovljene revolucije i velikog džihada, govorili su:

"Nemamo nikog osim Tebe, Allahu!"

Onaj koji nije mogao učiniti ono što su oni učinili ne može tvrditi da ih je nadmašio, onaj koji se nije smjeo suočiti sa zulumčarem u svojoj zemlji želi da ima kontrolu nad onim koji ga je pretekao u hrabrosti, odvažnosti i žrtvovanju.

Ovi džahili (neznalice) su naložili plan koji je proizvod njihove ideologije i objava njihovih budala i sa ovime su prouzrokovali prekid granica (vojnih), prolijevanje krvi i odvrćanje ljudi od njihove vjere. Da Allah pomogne!

27.

Onaj koji prati mudžahide Šama i dobrotu njegovih ljudi će uvidjeti da su oni pobijeni na prevaru i da su sigurnosni organi Devle strana koja je najodgovornija za tu prevaru ubistva. Čak su ubijali, štaviše hapsili one koje nije mogla ubiti Amerika i oni koji rade za režim poput šejha Ebu Halida es-Surija i druge koje je Devla na prevaru ubila. Molimo Allaha da ih primi kao šehide!

Prije toga su isto tako u Iraku varali vođe mudžahida i mudžahide drugih skupina poput skupine Ensarul Islam.

28.

Devlini mediji uspijevaju u uzdizanju imena njihove Devle i povećanju njenog ugleda. Njihovi mediji su jači od medija svih ostalih skupina zajedno.

Pomagači Devle na internetu su odlučniji i uporniji od drugih. Nasuprot toga su neozbiljni i slabi mediji koji ne mogu sebe odbraniti niti odbaciti optužbe od svoje skupine i organizacije a kamoli da objasni neispravnost rada i ubjeđenja devlinog menhedža. Štaviše, devlini mediji su profesionalni i ono što objavljuju obavlja sposobna i iskusna skupina. Zato se ne čudi zbog mnoštva onih koji se suosjećaju sa njima i pomažu ih, jer mediji potpuno izmjenjuju generacije pa kako onda ne bi mogli osnovati "odgajateljicu" i sakupiti pomagače i podršku.

29.

Upućujem vas na neke objave koje pojašnjavaju njihov menhedž i otkrivaju neke njihove zločine:

- a) Objave El-Besire organizacije po pitanju priznanja i svjedočenja
- b) "Razotkrivanje jasnih činjenica" - to je objava koja govori o nekim zločinima Devle u Dejr ez-Zuru a proizvod je El-Enfal organizacije
- a) Snimljena priznanja nekih zatvorenika Devle

30.

Zaista pojašnjavanje stanja Šama danas i onoga čemu nije doraslo stanje mudžahida u njemu i onoga čemu su granice izložene ne može se objasniti. Razum većinu toga ne može ni zamisliti!

Tako mi Allaha, koliko sam puta sjeo razmišljajući o stvarima i kako je stanje postalo ovako kakvo je danas? Homs ibn Velid je pao u ruke nusajrija nakon opsade koja je trajala više od 2 godine i poginulo je stotine šehida!

A evo Guta, s njenim mudžahidima, muhadžirima, građanima, djecom i starcima žali se na opsadu a suze joj ne teku dok plače zbog njene slabosti, gladi i žeđi!

A ranjeni Kalamun je između nusajrijske opsade i vojske libanskog Hizbulata (tzv. Hezbollah) koji im prijete da će ih iskorijeniti i uništiti.

Ima mnogo zatvora u Šamu koji su ispunjeni našom braćom i sestrama koje tlače najžešćim vrstama kazni, njihova čast i vjera se u njima skrnavi, nisu oslobođeni i još uvijek nusajrije određuju koga će strpati u njih.

Sve ovo a vidimo da se Devla bori protiv mudžahida i traže od njih prisegu.

Devla se trudi svom snagom, spremom i vojskom da upadne u Haleb i da ga "oslobodi" od, kako oni to tvrde, sahavata.

Šalju auto-bombe jedne iza drugih i to ne na položaje nusajrija nego na položaje drugih skupina i ketiba koje se bore protiv nusajrijskog režima!

I vidimo da su se svi kafiri ukopali u jedan rov protiv muslimana, i sve strijele su stavili u jedan tobolac, uložili svoje ljude, imetke i medije zbog ubijanja i istrebljenja ehli sunneta i uspostavljanja njihovih safvevijsko-krstaških planova.

Nasuprot tome, vidimo ehli sunnet rascjepljen, posvađan i kako se međusobno bori! A zastavu tog cijepanja nose oni koji su uveli prepirku, tekfir i metež (ubistva) a to je Devla.

Učinili su okvir ehli sunneta, koji je širok naspram okvira kafira koji je sakupio mulhide (ateiste) sa nusajrijama, šijje sa dvanaestoimamcima, Duruze sa Ismailijama.

Stjesnili su okvir ehli sunneta tako da je postao tijesna halka koja se naziva 'halka menhedža' da bi iskušavali muslimane i odvrćali od njihove vjere te da bi im umotali (zbunili) sunnet Poslanika sallallahu alejhi ve sellem i kako bi izobličili obilježja ove velike vjere.

31.

Istorija će zabilježiti da su devline trupe tokom opsade Homsa izlazile iz Hasake, Dejr ez-Zura i Haleba kako bi se borile protiv Nusre i Ahraru Šama u Rakki!

Istorija će zabilježiti da su naše sestre trudne bile u nusajrijskim zatvorima a Devla je varala i ubijala emire i mudžahide u Šamu!

Istorija će zabilježiti da su nusajrije opsjedale Dejr ez-Zur ispred mudžahida a devlina vojska iza njih!

Istorija će zabilježiti da su devlini topovi gađali Mare' u Halebu u isto vrijeme kada su je bombardovale i nusajrije!

32.

Za one koji su na granicama u Šamu, sve džihadske skupine s onima koji su u njima od učenika, prvih vođa i vojnika kojima svjedoče polja džihada, i muhadžire i ensarije, i mudžahide i obične ljude, nije moguće da se sakupe na strani Devle i njenim idejama i politici, samo zato što bolje poznaju stvarnost koju žive i vide, ne stvarnost koju im prenose objavama i internet i twitter stranicama.

Nemoguće je da se ovi slože na zabludi i nepravdi, nego su se oni i pored raznovrsnosti ideja i razilaženja složili da ratuju protiv Devle, da se čuvaju od nje i da je odbace.

33.

Onaj koji vidi stanje Devle i izbliza ih poznaje reći će da je Devla, njeno proglašenje i plan nož u rebru sirijske revolucije i fitna Šama posebno a ummeta općenito; znaće da je ona bolest i iskušenje za stanovnike Šama, molimo Allaha da ga otkloni, i da su počinili velike zločine muslimanima.

Ideološki zločini su veći od zločina krvi i života, i danas su postali ideološka akidetska fitna i široki fesad koji je zadesio mudžahide.

To su sve stekli uvodeći novotarije u vjeru, prosipanjem muslimanske krvi, pretjerivanjem s olakšicama i situacijama džihada kao što je Teterrus (uzimanje civila kao živi štit) i šehidske akcije, i stjerali su mudžahide u tjesnac. Mnoge od njih su odveli u otpadništvo a druge u ostavljanje džihada, udaljavanje od fitne i ostavljanje granica.

Požurili su stvari prije vremena i postizanja šerijatskih uvjeta kao što su država, hilafet, nadmoć i ono što to prati od robova, nametanja džizije itd.

Općeniti je fesad u proglašenju "Islamske države Iraka i Šama". Molim Allaha da mi olakša da dovršim knjigu koju sam započeo o ovoj temi pod nazivom "Opći fesad u proglašenju organizacije 'Islamska država Iraka i Šama'".

34.

FSA i druge skupine Šama su čule od Devle kako ih tekfire i da su Sahawati i murtedi prije nego su od njih čuli mudar i lijep savjet. A da su devlina vojska i pravnici pojasnili, lijepo postupili i objasnili, u njihovim saffovima bi bilo stotine

hiljada vojnika Šama. Ali FSA, čija su većina članova džahili i udaljeni od vjere zbog pogrešnih shvatanja, prvo što je čula od Devle jeste da su oni murtedi i nevjernici, da je njihova zastava nevjernička i da će, ako poginu, biti u Vatri!

Iako je svakome koga smo sreli cilj bio uspostava šerijata i islamske države - osim rijetkih - ali njihov poziv na put Devle i njenom priključenju je bio s grubošću i poslanici nisu bili kompetentni da ljude pozovu i da ih potaknu.

Tako mi Allaha u tome je mudrost, u suprotnom većina stanovnika Šama bi bila u redovima Devle i učestvovali bi s njima u njihovim zločinima, nasilju i nepravdi.

35.

To što devlina vojska ubija rafidije i nusajrije im ne dozvoljava da ubiju isto toliko, ili pola od toga ehli sunneta i njihovih mudžahida.

Njihovo ubijanje na stotine nusajrija im ne opravdava ubijanje na stotine ljudi iz plemena Šeitata. To što oslobode 1 ili 2 kasarne nusajrija im ne dozvoljava da uzmu i jednu provinciju ehli sunneta. Nestanak Ka'be kod ehli sunneta je manji kod Allaha od prosipanja muslimanske krvi i niko ni prije a ni sad nije rekao da krv nusajrija i rafidija prljavih murteda može nadoknaditi krv ehli sunneta, muwehhida.

Ta krv koja je prolivena biti će Vatra onome koji je prospe i onome koji ga pomogne i podrži. Nepravda ruši tornjeve pa makar bili visoki i uzdignuti, jer ono što je izgrađeno na laži to je laž, a Allah Uzvišeni je Lijepi i ne prima osim lijepo.

36.

Allahova vjera je ponosna vjera, ne možemo je pomoći novotarijom niti njeno svjetlo uzdići prosipanjem muslimanske krvi. Islamska država neće biti zasnovana na grijehu, prisege njoj neće biti skupljane lažima.

Ta država se ne proteže na zemlji koja je oslobođena krvlju mudžahida, istih onih mudžahida koje smatraju murtedima oni koji ih tekfire. Ta država se ne naoružava oružjem koje je otela od mudžahida drugih skupina i na silu ga od njih uzela nakon što ih je pobila i porobila. Hilafet je projekat milosti koji uklanja podjeljenost ummeta i sakuplja ga što je suprotno načinu Devle. Ne treba ummet staviti na jednu ideju i jednu novotariju te ljude potjerati na klanje i također ih potjerati radi otpadništva te ih preoptereti preko njihovih mogućnosti.

37.

Za kraj, uputa vojske i vođa Devle mi je, tako mi Allaha, draže od bilo čega drugog. Poniznost, milost i suosjećanje prema muslimanima od strane Devle i njihova zaštita i pomoć mudžahidima su, tako mi Allaha, želje za koje molimo Allaha da ih ostvari.

Unatoč činjenici da su nam učinili nasilje i ubijali našu braću, vođe i prijatelje, bojno polje danas zahtjeva da se ujedinito protiv krstaša, Safevija i svih neprijatelja vjere. Devlina vojska i njihove vođe su dio ummeta, njihovo dobro je dobro ummetu a njihovo zlo je zlo ummetu.

Hvala Allahu, svjedočenje je završeno

U mom svjedočenju sam skraćeno napisao neke zločine Devle i malo od puno njihovog neprijateljstva, nasilja, nepravde i pokvarenosti njihovog menhedža. Možda neke stvari koje sam napisao nekoj braći ne znače ništa. Njihovim spomenom sam htjeo da čitalac shvati stvarnost Devle izbliza i kakav je njihov menhedž (krupne i sitne stvari), kako su mudžahidi saburali sa njima i podnosili njihovo uznemiravanje, nasilje i nepravdu.

Ja sam kao i svaki drugi mudžahid ili muhadžir u Šamu, mi nismo došli kako bi pomogli određenu skupinu niti da damo vlast nekoj skupini ili organizaciji nego je naša briga da pomognemo Allahovu vjeru, da podignemo zastavu ehli sunneta i da otklonimo nepravdu od potlačenih u Šamu. Prijateljujemo i neprijateljujemo, volimo i mrzimo po iman u a ne po osjećajima i nazivima. Naša pomoć stanovnicima Šama nije protiv određenog zalima nego protiv svakog zalima pa makar nam bio najbliži čovjek. A prešućivanje laži i skrivanje istine je pronevjera vjere i muslimana.

Molimo Allaha da primi od nas, da naša djela učini samo radi Njegovog plemenitog lica, da nam oprost i naše propuste, greške i pretjerivanje u našim stvarima. Molim Ga da primi šehide da poveća njihove stepene, da nas s njima sastavi u Džennetima uživanja, da uputi mudžahide u zemlji Šama da se sakupe i da se složi njihova riječ, ujedine njihovi saffovi ispod čiste zastave sunneta, uistinu je On to u stanju i može to učiniti.

"Gospodaru naš, oprostí nama i braći našoj koja su nas u vjeri pretekla i ne dopusti da u srcima našim bude imalo zlobe prema vjernicima; Gospodaru naš, Ti si, zaista, milosrdan i milostiv." [10:59]

Neka su salavat i selam na vjerovjesnika Muhammeda, njegovu porodicu i sve ashabe...

Ebu Usame El-Džezravi

Blagoslovljena zemlja Šama

Petak 9/12/1435 h.g.

SALAFIMEDIA BALKAN

SALAFIMEDIA BALKAN